

סדר יזכור

תפילת יזכור היא יחידה החוזרת על עצמה ארבע פעמים בשנה במסורת התפילה של יהדות אשכנז: בשביעי של פסח, בחג השבועות, ביום הכיפורים ובשמיני עצרת - שמחת תורה. (בנוסח התפילה של הספרדים ועדות המזרח אין התפילה לעילוי נשמות, "השכבות", קשורה כלל לתפילות הרגלים.) זמנה של תפילת יזכור הוא אחרי הקריאה בתורה ובהפטרה ולפני הכנסת ספר התורה לארון הקודש. תפילה זו מוקדשת להתייחדות של המתפללות והמתפללים עם זכרם של קרובי משפחה וידידים שהלכו לעולמם.

ישנו מנהג לפיו מתפללים שהוריהם חיים יוצאים מבית הכנסת בזמן תפילת יזכור. בתנועה הרפורמית רווחת גישה שונה הדוגלת כי לציבור כולו, כולל לצעירים, יש קשר לחוויית האבלות, האובדן והשכול, מבחינה אישית או ציבורית-לאומית. לכן כולם מוזמנים להשתתף בתפילת יזכור עם הקהילה, לתמוך ולהיתמך. במחזורנו הוספנו לפני תפילת יזכור האישית תפילה ייחודית לכל אחד מהרגלים המקשרת בין תוכנו של החג לבין רגעי הזיכרון.

תהילים קג	אָנוֹשׁ כְּחֻצֵי יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצְיֵן:
שם קמד	כִּי רוּחַ עֵבֶרָה בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא יִפְרֹנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ:
שם ז	יְהוֹה מָה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן אָנוֹשׁ וַתַּחֲשִׁבֵהוּ:
שם לב	אָדָם לְהִגַּל דְּמֹה יָמָיו כְּצֶל עוֹבֵר:
שם לו	בְּבִקְרֵי יִצְיֵן וְחִלָּה לְעֵרֵב יְמוּלָל וַיִּבֵּשׁ:
שם לז	תָּשֵׁב אָנוֹשׁ עַד דְּכָא וַתֵּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם:
שם לח	לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיָתָם:
שם לט	כִּי לֹא בְּמוֹתָו יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
שם לו	שָׁמַר תָּם וְרָאָה יִשָּׁר כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
שם לז	פֹּדֵה יְהוֹה נִפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

לחג הפסח

זְכִירָה היא נְקִדָּה פְּנִימִית שְׁאִין בָּהּ שְׂכָחָה. וּלְפִי שְׁבֻשְׁבַת מִתְגַּלָּה נְקִדָּה זוֹ בְּנִפְשׁוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְכֵן צְרִיכָה שְׂמִירָה שְׁלֹא תִתְפַּשֵּׁט נְקִדַת הַפְּנִימִיּוֹת לְמָקוֹם שֵׁשׁ בּוֹ שְׂכָחָה. וְלָכֵן "שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבָּר אֶחָד" נֶאֱמָרוּ.

"וַיִּשְׁמְרֶתֶם אֶת הַמִּצְוֹת כִּי בְעֵצָם הַיּוֹם הִזָּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שְׁמוֹת יב יז) פִּירוּשׁוֹ פְּנִימִיּוֹת הַנְּקִדָּה כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּעֵצָם וְאִינָה מְקַבֶּלֶת שְׁנוּי, לְכֵן צְרִיכָה שְׂמִירָה. "וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן" (שְׁמוֹת יב יד) שְׁמֵת־חֲדָשֶׁת בּוֹ הַנְּקִדָּה שֶׁנִּקְרָאת "זִכְרוֹן". גַּם יִתְפָּרֵשׁ "וְהָיָה לָכֶם לְזִכְרוֹן" מִמָּשׁ, שֶׁיִּזְכֹּר הָאָדָם עֶקֶר בְּרִיאָתוֹ בְּעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ.

שפת אמת ג' צט

לחג השבועות

דברים כט וְלֹא אֶתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנֹכִי פָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֶנּוּ פֹה עִמָּנוּ עֵמֵד הַיּוֹם לְפָנַי יְהוִה אֱלֹהֵינוּ, וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם:

יזכור ליום שביעי של פסח

שְׂכִינָה מְקוֹר חַיִּינוּ, בְּיוֹם זֶה יוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח בֵּין שְׂמִיחַת הַרְגֵל לְבֵין חֲדוֹת הַחֲרוּת מִפֶּל שְׁעֵבֹד וּמִשְׁעָבֵד, עוֹמְדִים אָנוּ לְפָנֶיךָ בַתְּפִלַת אֲזָכְרַת נְשְׁמוֹת יְקִירֵינוּ שֶׁהָלָכוּ לְעוֹלָמָם. זָכְרָם בְּלִבְנוּ תָמִיד, אַךְ בְּרָגְעֵי הַתְּקֵהלוּת חֲגִיגִית זוֹ, כִּפְאֲשֶׁר אָנוּ מְקַפֵּים בְּחִבְרֵינוּ וּבְקֵהֶלֶתְנוּ, אוֹזְזִים אָנוּ כַּח לְהַעֲלוֹת אֶת זָכְרָם יַחַד.

הַיּוֹם קְרָאנוּ מִן הַתּוֹרָה עַל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל גְּאוּלֵי מִצְרַיִם הַחוֹצִים אֶת יָם סוּף וְעַל חֵיל פְּרֵעוֹ וּפְרָשׁוֹ אֲשֶׁר בָּאוּ אַחֲרֵיהֶם בְּיָם וְטָבְעוּ, "לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד". לָכֵן, בְּשִׁעַת זִיכְרוֹן זוֹ, נַעֲלֶה גַם אֶת זָכְרָם שֶׁל אֲנָשִׁים, נְשִׁים וְטָף, בְּנֵי דָתוֹת וּלְאֻמִּים רַבִּים, מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֲשֶׁר טָבְעוּ בְּיָם הָאֵיבָה בֵּין עָם לָעָם, וְאִין אָנוּ רִשְׁאִים לוֹמַר שְׂרָה לְפָנֶיךָ מִבְּלִי שְׁנִכִּיר גַם אָנוּ בְּסִבְלָם.

שמות יד

נִזְכּוֹר אֶת בְּכוֹרוֹת מִצְרַיִם וְאֶת הַצְּעָקָה הַגְּדוֹלָה, "כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מֵת".
 נִזְכּוֹר כִּי תִפְלַתְנוּ אֵינָה לְנִצְחוֹן כִּי אִם לְשָׁלוֹם – לְיָמִים שְׂבָהִם נִכְתַּת חֲרָבוֹת לְאֹתֵינוּ
 וְחֲנִיתוֹת לְמִזְמוֹרוֹת, "לֹא יִשָּׂא גֹי אֶל גֹּי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה".
 יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נְשָׁמוֹת קַרְבָּנוֹת הָאֵיבָה הָאֲנוּשִׁית אֲשֶׁר הִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה
 הַחוּלְפָּת. תְּהִי־נָה נִפְשוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה. תְּהִי מְנוּחָתֵם
 כְּבוֹד וְיִנְחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבְּכֶם. וְנֹאמֹר אָמֵן.

שמוות יב

ישעיהו ב

יזכור לשבועות

שְׂכִינָה מְקוֹר חַיִּינוּ, בַּיּוֹם חַג הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה, חַג בְּפוּרֵי אֲדָמְתָנוּ וַיְבוּלְנוּ, כְּשֶׁאָנוּ
 נִמְצָאִים בֵּין שְׂמֹחַת הַרְגֵּל לְבֵין חֲדוֹת הַתְּחַדְּשׁוֹת קַבְּלַת הַתּוֹרָה; עוֹמְדִים אָנוּ לְפָנֶיךָ
 בַּתְּפִלַּת אֲזָכְרַת נְשָׁמוֹת יְקִירֵינוּ שֶׁהִלְכוּ לְעוֹלָמָם. זְכָרֶם בְּלִבֵּנוּ תַּמִּיד, אַךְ בְּרָגְעֵי
 הַתְּקַלְלוֹת חֲגִיגַת זו, כֹּאֲשֶׁר אָנוּ מְקַפִּים בַּחֲבֵרֵינוּ וּבְקֹהֲלֵנוּ, אוֹזְרִים אָנוּ כּוֹחַ לְהַעֲלוֹת
 אֶת זְכָרֶם יַחַד. הַיּוֹם קְרָאנוּ מִן הַמְּגִלָּה עַל נְעָמִי וְעַל רוּת אֲשֶׁר חִיֶּהוּ נִקְשְׂרוּ זוּ בְּזוֹ
 בְּשָׁנוֹת רָעַב וְאֲבָדוֹן, וְאֲשֶׁר בָּנוּ אֶת חַיֶּיהוּ מִחֲדָשׁ בְּזִכּוֹת אֲנוּשִׁיֹּת, פְּתִיחוֹת לְאַחַר
 וּמְחִיבוֹת לְעִזְרָה הַדְּדִית.

לְכֵן בְּשַׁעַת זִיכְרוֹן זו, נַעֲלֶה גַם אֶת זְכָרֶם שֶׁל אֲנָשִׁים נְשִׁים וְטָרַף, בְּנֵי דַתּוֹת
 וְלֹא־מִיִּם רַבִּים, אֲשֶׁר הִכְנִיעוּ בְּיַדֵּי רָעַב לְלֶחֶם וַיִּמָּוֶה וְלֹא זָכוּ לַיָּד מוֹשְׁטָת וְתוֹמְקָת.
 מֵאֲמִינִים אָנוּ כִּי הָאֱלֹהוֹת נוֹתְנֵת "לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר", וְכִי נִתְּתָ לָנוּ אֶת הַשֶּׁפַע שְׂדֵי בּוֹ
 לְהֶאֱכִיל אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ – לוֹ רַק הַשְּׂתַמְשָׁנוּ בּוֹ בַּתְּבוּנָה. זֹכְרִים אָנוּ כִּי צְרִיחַ אוֹתָנוּ
 "פֶּתַח תְּפִתַּח אֶת יָדְךָ" – לוֹ תִפְקַחְנָה עֵינֵינוּ וַיִּפְתַּח לְבַבֵּנוּ וַיִּנְחַלְקֵהוּ בְּמִתְנוּחָיָה, לְמַעַן
 יְבוֹאוּ יָמִים שְׂבָהִם יָדַע "לֹא־רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא־צָמָא לַמַּיִם, כִּי אִם־לְשִׁמּוֹעַ אֶת דְּבָרֵי
 יְהוָה".

תהלים קלו

דברים טו

עמוס ח

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נְשָׁמוֹת קַרְבָּנוֹת הַרָעַב וְהַמְּחֹסוֹר אֲשֶׁר הִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה
 הַחוּלְפָּת. תְּהִי־נָה נִפְשוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה. תְּהִי מְנוּחָתֵם
 כְּבוֹד וְיִנְחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבְּכֶם וְנֹאמֹר אָמֵן.

יזכור לשמיני עצרת - שמחת תורה

שְׂבִינָה מְקוֹר חַיִּינוּ, בַּיּוֹם זֶה שְׂמִינֵי עֲצָרַת – שְׂמִינֵי תוֹרָה, בֵּין שְׂמִינֵי הַרְגֵּל לְבֵין חֲדוֹת סִיּוֹם קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְהַתְחַלָּה מְחֻדָּשׁ מִ"בְּרֵאשִׁית", עוֹמְדִים אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַפְלַת אֲזָכְרַת נְשָׁמוֹת יְקִירֵינוּ שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם. זְכָרָם בְּלִבֵּנוּ תְּמִיד, אֶךְ בְּרָגְעֵי הַתְּקַהְלוֹת חֲגִיגִית זוֹ, פֶּאֶשֶׁר אֲנִי מְקַפֵּים בְּחִבְרֵינוּ וּבְקִהְלָתֵנוּ, אוֹזְרִים אֲנִי כַח לְהַעֲלוֹת אֶת זְכָרָם יַחַד. הַיּוֹם נִתְחַיֵּל לְהַזְכִּיר בְּתַפְלוֹתֵינוּ אֶת גְּבוּרַת גְּשָׁמֶיךָ, לְקַרְאֵת יָמֵי הַחֹרֵף הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

לְכֵן בְּשַׁעַת זִפְרוֹן זוֹ, נַעֲלֶה גַם אֶת זְכָרָם שֶׁל אֲנָשִׁים נְשִׁים וְטָף, בְּנֵי דְתוֹת וּלְאֵמִים רַבִּים, אֲשֶׁר אֲבָדוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַמְדָם מוֹל עֲצָמָת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, מִי בְּגִשְׁמֵי קָלָה וּמִי בְּרוּחוֹת זַעַף, מִי בְּבִצְרָת וּמִי בְּשִׁטְפוֹן, מִי בְּרַעֲיֵדֵת אֲדָמָה וּמִי בְּהַתְּפָרְצוֹת הַר גֵּעַשׁ.

קְבַעְתָּ לְעוֹלָמָךְ חוֹקִים – "עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקוֹר וְחֹם וְקֹץ וְחֹרֵף וַיּוֹם וַיְלִילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ", מְסַרְתָּ לְבִנֵי הָאָדָם אֶת הָאֲדָמָה, "לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ", וְהַזְהַרְתָּ אוֹתָנוּ שָׂאֵם נִקְלָקֵל – אִין מִי שִׁיתְקוֹן אַחֲרֵינוּ. יִתְכֵן שֶׁהָיָה בְּכוּחֵנוּ לְהַצִּיל – אֶךְ יְדִינוּ קִצְרָה אוֹ בִּינְתָנוּ נִסְתַּתְרָה; יִתְכֵן שֶׁלֹּא הָיָה לְאֵל יְדִינוּ לַעֲשׂוֹת דְּבָר – הֵן כּוּחֵנוּ וּגְבוּרָתָךְ כְּלֵא עוֹלָם.

יְזַכֹּר אֱלֹהִים אֶת נְשָׁמוֹת קְרִבָּנוֹת פְּגִיעֵי הַטֵּבַע אֲשֶׁר הָלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה הַחוֹלְפָת. תַּהֲיֶינָה נְפְשׁוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂבִינָה. תַּהֲיֶי מְנוּחָתָם כְּבוֹד וַיְנוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם. וְנֹאמַר אָמֵן.

בראשית ח

בראשית ב

קהלת רבה ט

אדם בחייו יהודה עמיחי

אדם בחייו אין לו זמן שיהיה לו
זמן לכל.
ואין לו עת שתהיה לו עת
לכל חפץ. קהלת לא צדק שאמר כך.

אדם צריך לשנא ולאהב בבת אחת,
באותן עינים לבכות ובאותן עינים לצחוק
באותן ידיים לזרק אבנים
ובאותן ידיים לאסוף אותן,
לעשות אהבה במלחמה ומלחמה באהבה.

ולשנא ולסלח ולזכור ולשכח
ולסדר ולבלבל ולאכל ולעכל
את מה שהיסטוריה ארכה
עושה בשנים רבות מאד.

אדם בחייו אין לו זמן.
כשהוא מאבד הוא מחפש
כשהוא מוצא הוא שוכח,
כשהוא שוכח הוא אוהב
וכשהוא אוהב הוא מתחיל לשכח.

ונפשו למוזה,
ונפשו מקצועית מאד
רק גופו נשאר חובב
תמיד. מנסה וטועה
לא לומד ומתבלבל
שכור ועור בתענוגיו ובמכאוביו.

מות תאנים ימות בסתו
מצמק ומלא עצמו ומתוק,
העלים מתיבשים על האדמה,
והענפים הערמים כבר מצביעים
אל המקום שבו זמן לכל.

הים ביני ובינך ר' שמואל הנגיד

הים ביני ובינך / ולא אטה לחלותך
ולא ארוץ בלב חרד / ואשב על קבורתך?
אמת, אם אעשה כזאת / אהי בוגד באחיותך!
אקה, אחי, אני יושב / עלי קברך לעמתך
לך מכאוב בתוך לבי / כמכאובי במיתתך.
ואם אתן לך שלום - / ולא אשמע תשובתך,
ולא תצא לפגשני / ביום בואי לאדמתך,
ולא תשחק בקרבותי / ולא אשחק בקרבותך,
ולא תראה תמונתי / ולא אראה תמונתך,
למען כי שאול ביתך / ובקבר מעונתך -
בכור אבי ובן אמי, / שלומים לך באחרייתך,
ורוח אל תהי נחה / עלי רוחך ונשמתך!
אני הולך לארצי, כי / בארץ סגרו אותך.
ואנום עת ואיקץ עת - / ואת לעד בנומתך,
ועד בוא יום חליפתי / בלבי אש פרידתך!

נחל שלי

לאה גולדברג | לחן: סשה ארגוב

היה נערי דגול מרַבָּה,

זְרִיז, אֲדָמוּנִי גְבוּהַ.

נִשְׁבַּע נַעֲרֵי לִי שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה,

אָמַר בְּאַבִּיב אַבּוֹאָה.

אָמַר אֲשׁוּבָה עִם עֲגוּרִים.

אָמַר נִצָּא לִלְקֹט גְּרִיגֵרִים.

פִּטְל אָדָם עַל שֵׁיחַ,

טָנָא מְלֵא הַבְּסִיחַ.

הוּי עֲגוּרֵי אַרְכֵי הַצְּנֹאֵר

חֶלֶף הָאֲבִיב,

הַקּוֹץ עֵבֶר.

צַל מַעוּפֹכֶם בְּמִים.

נַחַל שְׁלִי טְהוֹר עֵינָיִם.

אֲצֵא עִם הַשְּׁחַר אֲשׁב עַל הַחוּף,

קִנִּי סוּף לִפְנֵי יִשְׁתַּחֲוּ.

אֶת זֶהָב תִּלְתְּלֵי בְּנַחַל אַחַף,

אֲרֹאָה אֶת פְּנֵי בְּנַחַל.

כִּפְרַח לָבֵן מִצְחֵי יָצוּף,

רְאוּ חוֹרוֹנוּ עֲגוּרִים בְּמַעוּף.

פֶּרַח שְׁלִי חִבְצֻלֹת,

אֵין לֶךְ תַּקְוָה תוֹחֻלֹת.

הוּי עֲגוּרֵי אַרְכֵי הַצְּנֹאֵר.

גוֹרֵל נַעֲרֵי,

יְדוּבֵב הַנְּהָה,

יִשְׁאוּ גוֹיְתוֹ הַמִּים.

נַחַל שְׁלִי טְהוֹר עֵינָיִם.

מבית אמי

לאה גולדברג

מִתָּה אִמָּה שֶׁל אִמִּי

בְּאַבִּיב יְמִיָּה. וּבִתָּה

לֹא זָכְרָה אֶת פְּנִיָּה. דְּיוֹקְנָה הַחֲרוּט

עַל לְבוֹ שֶׁל סָבִי

נִמְחָה מֵעוֹלָם הַדְּמִיּוֹת

אֲחֵרֵי מוֹתוֹ. רַק הָרָאִי שְׁלָה נִשְׁתִּיר בְּבֵית,

הַעֲמִיק מְרוֹב שְׁנַיִם בְּמִשְׁבְּצַת הַכֶּסֶף.

וְאֵנִי, נִכְדָּתָה הַחֲזוּרָה, שְׁאִינֵנִי דוֹמָה לָהּ,

מִבִּיטָה הַיּוֹם אֶל תּוֹכוֹ כְּאֵל תּוֹךְ

אֶגֶם הַטּוֹמֵן אוֹצְרוֹתָיו

מִתַּחַת לַמִּים.

עֲמַק מְאֹד, מְאֲחֹרֵי פְּנֵי,

אֵנִי רוֹאָה אִשׁוּה צְעִירָה

וְרֹדֶת לְחַיִּים מְחִיכָת.

וּפְאָה נִכְרִית לְרֹאשָׁה.

הִיא עוֹנֶדֶת

עֲגִיל מְאֲרָךְ אֶל תְּנוּף אֲזָנָה, מִשְׁחִילָתָהּ

בְּנֶקֶב זְעִיר בְּבֶשֶׂר הַעֲנַג

שֶׁל הָאֶזֶן.

עֲמַק מְאֹד, מְאֲחֹרֵי פְּנֵי, קוֹרְנֹת

זֶהֱבִית בְּהִירָה שֶׁל עֵינִיָּה.

וְהָרָאִי מִמְשִׁיף אֶת מִסְרָת

הַמִּשְׁפָּחָה:

שֶׁהִיא הֵימָּה יָפָה מְאֹד.

וְלֹא יִדְעֵתִי שְׁאֶצְטָרֵךְ לַחַיּוֹת
 אֶת מוֹתוֹךְ, וְכִמָּה פְּשׁוּט יְהִיֶה לְנַסְחָךְ
 אֶת זֶה. כְּמוֹ שְׁאֵמָא
 הַסְבִּירָה לְנִכְדִים, לֹא נִרְאָה
 אֶת אֲבִיבָה עוֹד אֶף פַּעַם. וְשִׁמְעֵתִי
 אוֹתָהּ בּוֹכָה, לֹא הַקִּינָה
 הַזֹּאת הַמְנַהֶמֶת, רַק הַשְׁטָף
 שֶׁל מִי שְׂכֹחוֹתָיו אֶפְסוּ בְּלִהְבָה.
 וְהֵם שְׁאַלוּ תַפּוּסֵי תַמִּיּהָ
 אִם טַפְסָתָ לְכוּכֵב, מֵה
 תַעֲשֵׂי אִם יפּוֹל, אִם תִּהְיֶי רַעְבָה.
 וְהִיא הַנִּיחָה אוֹתָם בְּמַסְתוֹר
 הַקָּסָאָם וּבָאָה יַפּוּחָה אֶל
 הַסְלוֹן שֶׁם יִשְׁבְּתִי
 וְכִבֵּר אִמְרֹתִי
 כְּמָה פְּשׁוּט לְרֵאוֹת אֶת זֶה
 בְּחֻשְׁכָה כְּמוֹ גַחְלֵת -
 לְאֵבֶד וְלֵד פְּרוּשׁוֹ תַמִּיד לְאֵבֶד יֵלֵד.
 מִתּוֹךְ "אֲבִיבָה - לֹא", שִׁמְעוֹן אֲדֹף

לזכר נרצחי השואה

נִתְיַחַד עִם זְכָרָם שֶׁל שִׁשֵּׁת מְלִיוֹנֵי אַחֵינוּ וְאַחֵיוֹתֵינוּ אֲשֶׁר נִסְפּוּ בְּשׁוֹאָה. בְּאֲדֵי רַעַל
 וּבְשׁוֹרְפוֹת כְּבִשָּׁן נִכְחָדוּ. קַהְלוֹת יִשְׂרָאֵל וּפְלִטַת עַמֵּנוּ נִקְרְאוּ לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם. אֶף
 בְּשֵׂיא סִבְלָם הַמּוֹר, לְנִכְחַד יְד הָאֵימִים הַמְרַצַּחַת שֶׁהַשְּׂמִיּדָה לְלֹא רַחֵם גְּבָרִים וְנָשִׁים,
 זְקֵנִים וְטָף, לֹא אָבְדוּ אִמּוּנָהּ וְתַקְוָהּ בְּנִצְחוֹן הַטּוֹב עַל הָרַע, בְּנִצְחוֹן הָאֱמוּנָה עַל הַשְּׁקָר,
 בְּנִצְחוֹן הַחֶפֶץ עַל הַשְּׁעָבוּד. הַנְּצָהּבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ: "יִי הוּא
 נִחְלָתָם: וְיִנּוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל פְּזוּרֵי מִשְׁכַּבוֹתָם וְנֹאמְרֵי אָמֵן:

שמואל ב א

לזכר חללי צה"ל וקורבנות הטרור

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו הַנְּאֻמָּנִים וְהַאֲפֻיָּצִים, חַיְלֵי צְבָאֵי הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל לְוַחְמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחַטִּיבוֹת הַלְּוַחְמִים בְּמַעֲרֻכּוֹת הָעָם, וְכָל אֲנָשֵׁי קְהִילַת הַמּוֹדִיעִין וְהַבְּטָחוֹן וְאֲנָשֵׁי הַמְּשֻׁטָּרָה אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל; וְאֶת כָּל קַרְבָּנֵי הַטְּרוֹר וְהָאִיָּבָה. יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזַרְעוֹ וְיַאֲבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁי הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרֻכֵי הַכְּבֵדָה. יְהִי חֲלָלֵי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנִּצְחוֹן חַתוּמִּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר וְנֹאמֵר אָמֵן:

תפילת התייחדות אישית

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשֻׁמָּת: אָבִי מוֹרִי / אִישִׁי / בְּנִי / אָחִי / בְּרִזְזוּגִי

שְׁהַלֵּךְ לְעוֹלָמוֹ. אֲנֵא תְהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה עִם כָּל הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. תְּהִי מְנוּחָתוֹ כְּבוֹד וְיִהְלֶךְ צְדָקוֹ לְפָנָיו, יי הוא נְחַלְתּוֹ וַיְנַח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשֻׁמָּת: אָמִי מוֹרְתִי / אֲשֻׁתִי / בְּתִי / אַחוֹתִי / בְּתִזְזוּגִי

שְׁהַלֵּכָה לְעוֹלָמָהּ. אֲנֵא תְהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה עִם כָּל הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. תְּהִי מְנוּחָתָהּ כְּבוֹד וְיִהְלֶךְ צְדָקָהּ לְפָנֶיהָ, יי הוא נְחַלְתָּהּ וְתִנַּח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָהּ וְנֹאמֵר אָמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נְשֻׁמוֹת קְרוּבֵי וַיְדִידֵי שְׁהֲלָכוּ לְעוֹלָמָם. אֲנֵא תְהִינָה נַפְשׁוֹתַם צְרוּרוֹת בְּצִרוֹר הַחַיִּים תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה וְתְהִי מְנוּחָתָם כְּבוֹד וַיְנַחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם וְנֹאמֵר אָמֵן:

אזכרת נשמות קהילתית

נִזְכּוֹר אֶת יְקִירֵינוּ _____ שְׁחִייהֶם נִשְׁזָרוּ בְּחַיֵּינוּ, שְׁאֵהֲבָנוּ, שְׁיָדְעוּנו עִמָּם שְׁעוֹת שְׂמִיחָה וְשְׁעוֹת צַעַר, שְׁהֲלָכוּ מֵעַמָּנוּ כְּדָרְךְ כָּל בְּשָׂר וְהוֹתִירוּ אוֹתָנוּ לְבִדְדוֹנוֹ. נִזְכּוֹר אֶת יְפֵי נְשֻׁמוֹתֵיהֶם וְאֶת רְגֵעֵי הַחֶסֶד שְׁיָדְעוּ. נִזְכּוֹר אֶת מַעֲשֵׂיהֶם הַגְּדוֹלִים וְאֶת רְגֵעֵיהֶם הַקְּטָנִים. לֹא נִיחַ לְשִׁכְחָה לְהַרְחִיקָם מֵעַמָּנוּ, לֹא נִיחַ לְאֶזְרוֹן וְלִצְעַר לְשִׁתְּק אוֹתָנוּ. נַחֲיָה, נַחֲיָה בְּאוֹרוֹ שֶׁל זְכָרוֹן זֶה. נִדַּע שְׁכָל עוֹד נְשֻׁמַּת חַיִּים בְּאִפְיָנוּ מְצֻיָּים אָנוּ לְזִכּוֹר, מְצֻיָּים אָנוּ לְחַיּוֹת:

הקדמה לקדיש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, אָב הַרְחֵמִים בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי. יַעֲמִדוּ לָנוּ תַנְחִימֵנוּ וְאֶהְבְּתֵנוּ שְׂאֵהֲבִנוּךָ בְּזַכְרֵנוּ אֶת קְדוּשָׁתֵנוּ, גְּבוּרֵינוּ וְיִקְרִינֵנוּ אֲשֶׁר הִלְכּוּ לְעוֹלָמָם. בְּיָגוֹן אָנוּ מַעֲלִים אֶת זְכָרֶם בְּשַׁעַת קְדוּשָׁתְךָ זֶה. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל מִתְנַת הַזְכָּרוֹן, הַמְקַשֶּׁרֶת דוֹר לְדוֹר וְהַמְאַחֶדֶת אוֹתֵנוּ עִם יִקְרֵינוּ שְׂעֵבְרוּ אֶל חַיֵּי הַנִּצְחָה. עֲתִידֶם בְּתוֹכֵנוּ וּבְמַעֲשֵׂינֵנוּ, וּכְשֶׁאָנוּ מְזַכְרִים אוֹתְךָ זְכָרֶם חַי עִמָּנוּ לְנִצְחָה נִצְחִים וְלִמְנוּחַת עוֹלָמִים. בְּבוֹא הַשָּׁעָה אַף אָנוּ עֲתִידִים לַעֲדֹד בְּדַרְךָ שֶׁהִלְכּוּ אֶהוֹיְבֵינוּ. עַל פֶּן עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְצָא מוֹכַנְיִם וּמְזוּמְנִים לְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה, וְהִיא עִמָּנוּ לְכַשְׁתַּגִּיעַ. "וַיִּשָׁב הַעֶפְרַיִם עַל־הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תִּשׁוּב אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה".

קהלת יב

תוספת לחזון השלום

יהודה עמיחי

לא להפסיק אחר כמות הרבות
לאתים, לא להפסיקו להמשיך לכתת
ולעשות כלי נגינה.

מי שירצה לעשות שוב מלחמה
יצטרך לחזור דרך כלי העבודה.

אחר מיתתם

רוחמה וייס

היום אני רוצה
לבכת בקול
איום ונורא:
יתגדל ויתקדש.

היום
כבר אין בי
מלים משלי,
לו לפחות -
יתגדל ויתקדש
שמייה רבה.

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּפִרְזֵי הַמִּצָּא מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת פְּנֵי הַשָּׁמַיִם בְּמַעְלוֹת
קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְזִהְרִים לְנִשְׁמוֹת יִקְרֵינוּ, קְדוּשֵׁינוּ וְחִילֵינוּ שֶׁהִלְכּוּ
לְעוֹלָמָם. אֲנֵא בְּעַל הַרְחֵמִים הַסְתִּירָם בְּסִתְרֵךְ כְּנִפְיָךְ לְעוֹלָמֵים וְצָרָר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת
נִשְׁמָתָם. יי הוּא נִחַלְתָּם וַיְנוּחֵם בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָם וְנֵאמַר אָמֵן:

קדיש אבליים

יְתַגְדֵּל וַיְתַקַּדְדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אָמֵן: בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְמַקְדְּשָׁא בְרִינָה הוּא. לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
וַיִּשְׁיַרְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

נוסח הספרדים ועדות המזרח

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא חַיִּים וְשַׁבְּעַ וַיִּשְׁוַעָה
וְנַחֲמָה וַיִּשְׁזַבָּא וַרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה
וְרִיחַ וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

נוסח אשכנז

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא
וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ" (שמות יג ט) – הֲיָה מְהֵלֵךְ אַרְוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף עִם
אַרְוֹן חַי הָעוֹלָמִים, וְהֵיוּ עוֹבְרִים וְשׁוֹבִים אוֹמְרִים: מָה טִיבָן שֶׁל שְׁנֵי אַרְוֹנוֹת הַלְלוּ?
וְהֵם אוֹמְרִים לָהֶם: זֶה אַרְוֹנוֹ שֶׁל מֵת וְזֶה אַרְוֹנוֹ שֶׁל חַי הָעוֹלָמִים. וְאוֹמְרִים לָהֶם: מָה
טִיבוֹ שֶׁל מֵת לְהַלּוֹךְ עִם אַרְוֹן חַי הָעוֹלָמִים? וְאוֹמֵר לָהֶם: הַמְּנוּחַ בְּאַרְוֹן זֶה קָנִים מָה
שְׁכָתוֹב בְּמַנּוּחַ בְּאַרְוֹן זֶה.

מכילתא דרבי ישמעאל שמות בשלח יג

שִׁירִים עַד כָּאן נתן יונתן | לחן: נחום היימן

שִׁירִים עַד כָּאן	שִׁירִים עַד כָּאן
בְּגִבֵּה הַפִּסְגָּה	נִתְּנָה לָנוּ אֲרֻכָּה
גַּם הָאֵוִיר מִתְחִיל לֵהְיוֹת דְּלִיל,	עַד שֶׁהַזְּמַן שְׁלָנוּ יַעֲצֹר.
אֲבָל לָכֶם וְלִי	הָיוּ גְשָׁמִים וְאוֹר
עוֹד נִשְׁאָרוּ מַלִּים	מָה עוֹד אֶפְשָׁר לְרַצּוֹת,
עוֹד נִשְׁאָרוּ מַלִּים	מָה עוֹד אֶפְשָׁר לְרַצּוֹת
לְזִכּוֹר אִיךְ שֶׁהֵינּוּ כָּאן	יָפִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ
לְזִכּוֹר אִיךְ שֶׁהֵינּוּ כָּאן	יָפִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ
כְּשִׁישְׁגֵר הַגֵּן.	הַאֲדָמָה לְקַחָהּ.

שִׁירִים עַד כָּאן	שִׁירִים עַד כָּאן
הַבְּכִי וְהַצְחֹק	דְּקָה אַחַר דְּקָה
קוֹלוֹת הָאֲנָשִׁים, כּוֹכְבֵי הַזְּמַן.	קִצְרוֹת וְאוֹהֲבוֹת וְכוֹאֲבוֹת,
הַשְּׁמֶשׁ וְהַיָּם	אֲבָל הָאֲחֵרוֹנָה
הַלְחָס, הָעוֹלָם	סוֹפִית וְאֲרֻכָּה
הַמֶּר וְהַמְּתוֹק	סוֹפִית וְאֲרֻכָּה
וְכָל מָה שֶׁהָיָה נִשְׁאִיר	שְׁעוֹן הַשְּׁמֶשׁ וְהַחֹל
וְכָל מָה שֶׁהָיָה נִשְׁאִיר	שְׁעוֹן הַשְּׁמֶשׁ וְהַחֹל
לְחִיּוֹת בְּתוֹךְ הַשִּׁיר.	הַגִּיעַ עַד הַקוֹ.